

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร การรับส่งข้อมูล และวิทยาการต่าง ๆ การแก้ปัญหาในสังคม ซึ่งจะต้องใช้การคิดเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดเวลาผู้ที่มีทักษะในการแก้ปัญหาก็จะสามารถเผชิญกับภาวะสังคมที่เร่งเรียดได้อย่างเข้มแข็ง การคิดแก้ปัญหาจึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นในภาวะปัจจุบัน (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2541 : 39) การคิดเป็นจุดเริ่มต้นให้คนเราแสดงออกในสิ่งที่คิดงามเป็นประโยชน์และสร้างสรรค์ สามารถฟันฝ่าอุปสรรค ปัญหาต่าง ๆ ได้ การคิดช่วยให้คนมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำพาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า (ฉันทนา ภาคบงกช, 2528 : 1) การคิดเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเกิดการเรียนรู้ของบุคคลที่มีลำดับความยากง่ายหรือความซับซ้อนของมนุษย์สามารถคิดได้ในระดับต่ำสุดจนถึงสูง (Bloom, 1979 : 39) ซึ่งคุณภาพของคนไทยดังกล่าวจะเป็นทรัพยากรสำคัญสำหรับการอยู่รอด และการพัฒนาของประเทศไทยในกระแสสังคมยุคใหม่ที่ต้องใช้ความรู้เป็นเครื่องมือสำคัญของการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต

จากการปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 มาตรา 22 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการศึกษาต้องส่งเสริมผู้เรียน จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น สถานศึกษาและครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ คิดเป็นทำเป็นดังปรากฏใน มาตรา 24 เกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยกำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ “ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา” (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545 : 1) ศุภวรรณ เล็กวิไล (2548 : คำนำ) กล่าวไว้ว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องคิดค้น แสวงหาวิธีการ รูปแบบ เทคนิค วิธีต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งในด้านความถนัด ความสนใจ ผู้สอนต้อง

ปรับเปลี่ยนบทบาทตนจากผู้บอกความรู้ ให้ความรู้ มาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการส่งเสริม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การที่ครูจะทำหน้าที่นี้ให้ดีครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจให้ถูกต้องเสียก่อนจึงจะนำไปปฏิบัติกับเด็กได้อย่างเห็นผลและมีประสิทธิภาพ เด็กปฐมวัย เป็นวัยที่มีความสำคัญต่อการวางรากฐานของพัฒนาการทุกด้าน เพราะเด็กในวัยนี้ถ้าได้รับการส่งเสริมอย่างถูกวิธีจะนำมาซึ่งความสำเร็จในลำดับต่อไป โดยเฉพาะพัฒนาการด้านสติปัญญา สติปัญญาของเด็กจะพัฒนาเป็นร้อยละ 80 ของวัยผู้ใหญ่ และพัฒนาการทางความคิดของเด็กขึ้นอยู่กับเด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยใช้ประสาทสัมผัส ในการรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่แวดล้อมตัว

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 มุ่งส่งเสริมให้เด็กที่มีอายุแรกเกิดถึง 5 ปี มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ให้มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย เป็นมาตรฐานที่ 10 ของหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาและใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่เป็นมาตรฐาน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 21) มีความสามารถในการคิด และแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย จะเห็นได้ว่าความสามารถในการคิด และแก้ปัญหาเป็นเป้าหมายสำคัญอย่างหนึ่งของการศึกษา ดังนั้นการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาแก่เด็กทุกคนตั้งแต่ปฐมวัยตราบนานเท่านานจึงเป็นสิ่งสำคัญ (Dewey, 1933 : 17-21, Fehr, 1973 : 423 ; อ้างถึงในเปลว ปุริสาร, 2543 : 3) สถานศึกษาต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะกระบวนการคิดการจักกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น การคิดเป็นความสามารถของสมองที่ประมวลข้อมูลที่ ได้จากการรับรู้มาสร้างเป็นองค์ความรู้ในตน ซึ่งสามารถพัฒนาขึ้นได้ตั้งแต่วัยเรียน “กระบวนการคิด” จึงเป็นสิ่งที่โรงเรียนต้องจัดให้ผู้เรียนทุกระดับชั้น เช่นเดียวกับการศึกษาปฐมวัยซึ่งปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดใน “หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546” การสอนให้คิดเป็นวิธีแห่งปัญญา ซึ่งเป็นกระบวนการแก้ปัญหาเพื่อหาสาเหตุของปัญหา ดังที่ โกวิท วิพิพัฒน์ (2544 : 12) ได้เสนอแนวคิดเรื่องการจัดการสอนให้ “คิดเป็น” ว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสติปัญญา โดยเฉพาะความสามารถในการแก้ปัญหานั้นครูควรให้ความสำคัญและคำนึงถึงธรรมชาติของเด็ก ทั้งในด้านพัฒนาการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยจัดกิจกรรมที่หลากหลายให้เด็กพัฒนาทักษะพื้นฐานทุกด้าน โดยผ่าน

รูปแบบกิจกรรมที่เด็กได้ลงมือกระทำและปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ดิวอี้ (Dewey) เพียเจต์ (Piaget) และบรูเนอร์ (Bruner) วิธีการดังกล่าวนี้จะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยในที่สุด การที่จะช่วยพัฒนาความพร้อมทางสติปัญญาให้กับเด็กนั้นครูสามารถใช้การเล่น และอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เข้ามาช่วย จะทำให้เด็กสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย ขณะเดียวกันเด็กก็ได้เรียนรู้ไปโดยไม่รู้ตัว ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของเด็กชอบเล่นถ้าสิ่งใดเป็นการเล่นเด็กจะสนใจและเต็มใจ ดังนั้นครูควรวางวิธีให้เด็กได้เล่นได้ใช้อุปกรณ์การสอนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้การเรียนรู้การสอนประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สมหวัง คุรุรัตน์. 2535 : 10, 128, 130) เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่ช่างคิด ช่างถาม ช่างสงสัย ช่างจดจำ และเป็นช่วงที่สติปัญญากำลังพัฒนาสูงสุด เด็กวัย 0 – 6 ปี ถือว่าเป็นวัยวิกฤต (critical age) ที่เซลล์สมองจะมีการขยายตัวและเจริญเติบโตมากที่สุด จึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมฝึกคิดเพื่อเป็นการกระตุ้นทางสติปัญญา การเปิด โอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง จากประสบการณ์ตรงและเสริมประสบการณ์ด้วยการใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม ธรรมชาติของเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน มีความคิดเป็นของตนเอง มีความอยากรู้อยากเห็น และชอบความท้าทาย การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย จัดในรูปของกิจกรรมผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการเรียนรู้ผ่านสื่อที่เป็นรูปธรรม มีโอกาสสังเกตสัมผัสสำรวจ ค้นคว้า ทดลองแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีหลักในการจัดกิจกรรมว่าต้องสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก ให้เด็กลงมือกระทำโดยคำนึงถึงความแตกต่างและความสนใจของเด็ก รวมทั้งควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ประสบความสำเร็จเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับเด็ก (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2540 ข : 8) ขณะเดียวกันการเล่นเป็นขบวนการเรียนรู้ของเด็ก ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ค้นคว้า สำรวจและทดลองสิ่งต่าง ๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับตนเอง และช่วยในการพัฒนาการเจริญเติบโตทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้เป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

เกมเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็ก ให้เด็กได้เรียนรู้จากการเล่นเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม ฝึกกระทำด้วยตนเองและฝึกกระทำหลาย ๆ ครั้ง ฉะนั้นเกมจึงเป็นกิจกรรมการเล่นที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ครูควรส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยรู้จักการเล่นร่วมกับเพื่อน และเกมนั้นควรเป็นเกมง่าย ๆ ที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก ครูสามารถนำเกมมาใช้ฝึกทักษะต่าง ๆ แก่เด็กได้เป็นอย่างดีพร้อมทั้งปลูกฝังนิสัยที่ดีให้แก่เด็กได้ด้วย การเล่นเกมทำให้เด็กสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้ฝึกทักษะการเคลื่อนไหว และเสริมทักษะการเรียนรู้

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532 : 400) เกมเป็นกิจกรรมการเล่นที่มีคุณค่าแก่เด็กทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นกิจกรรมที่เด็กพอใจ ช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและช่วยผ่อนคลายความเครียดในการเรียน ทำให้การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กสนใจไม่เบื่อหน่าย ครูจึงควรนำเกมมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ได้ง่ายยิ่งขึ้น (พรเพ็ญ ศรีวิรัตน์, 2545 : 54) การเล่นเกมสามารถเล่นได้เป็นรายบุคคล โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เด็กสามารถเรียนรู้ได้ตามโอกาสและความพอใจของตนเอง เกมจึงเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้และช่วยพัฒนาทักษะต่าง ๆ เป็นอย่างดี เกมนับว่าเป็นสื่อที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และยังเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมในการใช้กล้ามเนื้อต่าง ๆ ความสามารถในการรับรู้ในทางสร้างเสริมความคิดหลาย ๆ แ่ง เช่น ด้านการรับรู้ การคิดรวบยอดหรือมโนทัศน์ เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ การจัดเกมการเล่นที่เหมาะสมให้แก่เด็กจึงช่วยส่งเสริมพัฒนาการของการเรียนรู้และสติปัญญาของเด็ก (มณีรัตน์ สุโขศิริรัตน์, 2524 : 9 - 17)

จากการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนบ้านหนองหล่ม หมู่ที่ 3 ตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2549 มีผลการจัดที่ไม่ได้มาตรฐานคุณภาพ สมศ. คือ มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ผลการประเมินอิงเกณฑ์ ค่าเฉลี่ย 2.70 ระดับคุณภาพ พอใช้ ผลการรับรองคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน ดังนั้นการพัฒนาทักษะกระบวนการคิดจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นเร่งด่วนที่ต้องพัฒนา

จากหลักการและเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักเรียนในระดับปฐมวัยจึงสนใจศึกษา การเล่นเกมฝึกทักษะการคิด ในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเพื่อจะช่วยพัฒนาคุณภาพของการศึกษาในระดับปฐมวัย

คำถามของการวิจัย

1. เกมฝึกทักษะการคิด ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยอย่างไร
2. เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการเล่นเกมฝึกทักษะการคิดอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมฝึกทักษะการคิด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการเล่นเกมฝึกทักษะการคิด

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้เป็เด็กปฐมวัย อายุ 5 – 6 ปี กำลังศึกษาชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านหนองหล่ม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 1 จำนวน 17 คน

2. ตัวแปรในการวิจัย

- 2.1 ตัวแปรต้น วิธีจัดประสบการณ์ โดยการเล่นเกมที่ฝึกทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย
- 2.2 ตัวแปรตาม ความสามารถในการแก้ปัญหา และความพึงพอใจ ของเด็กปฐมวัย

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เรื่องตัวเรา เรื่องกินดี มีสุข เรื่องต้นไม้ที่รัก ประกอบด้ว้เกมร่างกายของนั้น เกมหนูตั้งคำถามได้แล้ว เกมเพื่อนหนูอยู่ไหน เกมคนเก่งและแสนดี เกมทุกสิ่งสำคัญเท่ากัน เกมเพื่อนร่วมกลุ่ม เกมเด็กดีมีมารยาท เกมกินดี มีสุข เกมหนูน้อยคนเก่ง เกมอย่ามองข้ามความปลอดภัย เกมเงาดวงตา เกมหน้าที่ของหนู เกมจรรยาเือกคู่ เกมหนูรักโลก และเกมต้นไม้ให้คุณ

3.2 ส่วนประกอบของเกมฝึกทักษะการคิด ตามแผนการจัดประสบการณ์เชิงรูปภาพและภาษา ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ใช้แนวคิดของพรเพ็ญ ศรีวิรัตน์ (2545 : 6) จำนวน 15 เกม

4. สถานที่ดำเนินการวิจัย

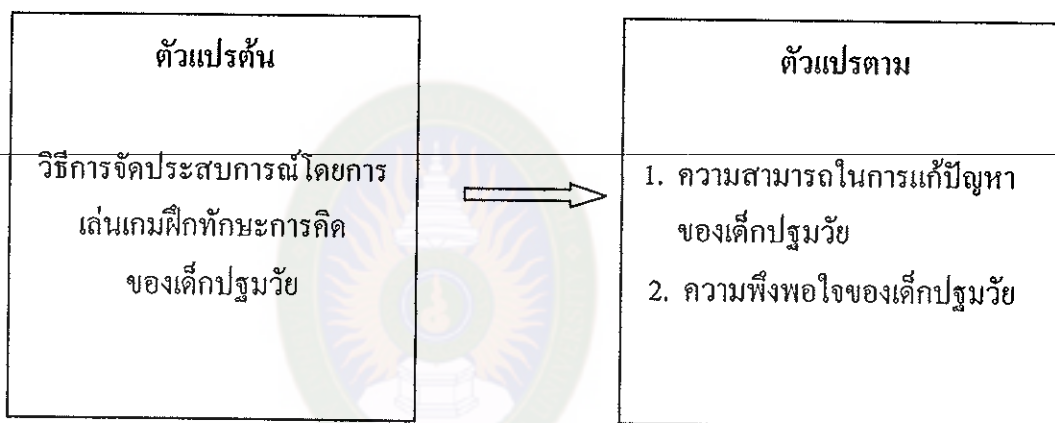
โรงเรียนบ้านหนองหล่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 1 อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ทำการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ใช้เวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 20 – 30 นาที ทั้งนี้สามารถยืดหยุ่นได้ตามความสนใจของเด็ก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยมุ่งไปที่การพัฒนาคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยโดยใช้เกมฝึกทักษะการคิด

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กที่มีอายุ 5 – 6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านหนองหล่ม หมู่ที่ 3 ตำบลดอนหวาน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

2. การเล่น หมายถึง การที่เด็กได้ลงมือกระทำอย่างอิสระกับสื่อ อุปกรณ์ตามกิจกรรมที่ครูจัดเสริมขึ้นภายในห้องเรียน เช่น เกมฝึกทักษะต่าง ๆ ซึ่งเป็นการเล่นที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา โดยการสำรวจ การสังเกต การทดลอง การปรับตัว การทำงานร่วมกับผู้อื่น ส่งเสริมให้เด็กรู้จักคิดวางแผน รวมทั้งการคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจในการเล่น และแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับวัย

ทั้งจากการเล่นเป็นรายบุคคล และกลุ่มย่อย สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ คือการเล่นเกมส์ฝึกทักษะการคิด

3. เกมฝึกทักษะการคิด หมายถึง เกมที่มีจุดประสงค์ให้เด็กได้พัฒนาทักษะการสังเกต การตั้งคำถาม การรวบรวมข้อมูล การเชื่อมโยง การวิเคราะห์ ตลอดจนการคาดคะเน คิดตัดสินใจเหตุการณ์ต่าง ๆ จากการที่เด็กได้เล่นกับเพื่อนอย่างอิสระ การเล่นเกมส์เหล่านี้เป็นการเล่นที่มีกฎกติกา ข้อตกลงและวิธีการเล่น ผู้วิจัยสร้างเกมโดยใช้กระดาษแข็งขนาด 21 x 30 ซม. เป็นแผ่นหลัก พร้อมทั้งมีบัตรภาพขนาด 6 x 6 ซม. เป็นคำตอบให้เลือก

4. ความสามารถในการแก้ปัญหา หมายถึง ทักษะการแก้ปัญหาในการตอบคำถามของเด็กปฐมวัยเพื่อแก้ปัญหาจากสถานการณ์ประกอบรูปภาพที่กำหนดให้ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวของเด็กเอง และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นและสภาพแวดล้อมตัวเด็ก

4.1 ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวของเด็กเอง หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากความต้องการหรือการกระทำของตัวเอง โดยไม่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น และจำเป็นต้องได้รับการแก้ไข เช่น ปัญหาจากความเจ็บปวด ความกลัว ความหิว ความอยากได้ ความชอบ เป็นต้น

4.2 ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นและสภาพแวดล้อมตัวเด็ก หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากความต้องการหรือการกระทำของผู้อื่น โดยมีผลเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันโดยตรง ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก แต่เด็กเห็น หรืออยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย

ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้วัดได้จากแบบประเมินทักษะการแก้ปัญหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่มีลักษณะเป็นคำถามเชิงรูปภาพและคำถามเชิงภาษา ขนาด 15 x 20 ซม. จำนวน 20 ข้อ

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ หรือความพอใจของเด็กที่มีต่อเกมส์ฝึกทักษะการคิด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดประสบการณ์การเล่นเกมส์ฝึกทักษะการคิด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูและผู้เกี่ยวข้องได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการฝึกทักษะการคิดเพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา ของเด็กปฐมวัยในการพัฒนาความพร้อมและทักษะที่เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ด้านการแก้ปัญหา

2. แนวทางในการพัฒนาการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยโดยการใช้เกมฝึกทักษะการคิดสำหรับครูและนักการศึกษาในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และบูรณาการการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปรับให้เหมาะสมต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY